

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 21.12.1993, sp. zn. 3 To 100/93, ECLI:CZ:VSPH:1993:3.TO.100.1993.1

Číslo: 24/1994

Právní věta: Není porušením zákazu reformace in peius podle § 150 odst.1 tr.ř.,jestliže soud druhého stupně ke stížnosti obviněného, stíhaného pro trestný čin, který není uveden mezi trestnými činy vylučujícími přijetí peněžité záruky podle § 73a tr.ř.,zruší rozhodnutí soudu prvního stupně,jímž byl obviněný ponechán ve vazbě z důvodu uvedeného v § 67 písm.a)tr.ř.(byla zamítnuta jeho žádost o propuštění z vazby), a sám rozhodne tak, že obviněného ponechá ve vazbě z důvodu uvedeného v § 67 písm.c) tr.ř.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 21.12.1993

Spisová značka: 3 To 100/93

Číslo rozhodnutí: 24

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Zákaz reformace in peius

Předpisy: 141/1961 Sb. § 150 odst. 1

§ 67 písm. a

§ 67 písm. c

§ 73a

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č.24

Není porušením zákazu reformace in peius podle § 150 odst. 1 tr. ř., jestliže soud druhého stupně ke stížnosti obviněného, stíhaného pro trestný čin, který není uveden mezi trestnými činy vylučujícími přijetí peněžité záruky podle § 73a tr. ř., zruší rozhodnutí soudu prvního stupně, jímž byl obviněný ponechán ve vazbě z důvodu uvedeného v § 67 písm. a) tr. ř. (byla zamítnuta jeho žádost o propuštění z vazby), a sám rozhodne tak, že obviněného ponechá ve vazbě z důvodu uvedeného v § 67 písm. c) tr. ř.

(Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 21.12.1993 sp. zn. [3 To 100/93](#))

K stížnosti obviněného J. S. Vrchní soud v Praze zrušil usnesení Krajského soudu v Plzni z 24. listopadu 1993 sp. zn.1 T 43/93 a sám rozhodl tak, že se žádost obviněného o propuštění z vazby zamítá a obviněný se ponechává ve vazbě z důvodu uvedeného v § 67 písm. c) tr. ř.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením byla podle § 72 odst. 2. tr. ř. zamítnuta žádost obviněného J. S. o propuštění z vazby s tím, že u obviněného trvá důvod vazby podle § 67 písm. a) tr. ř.

Proti tomuto usnesení podal v zákonné lhůtě obviněný J. S. stížnost, v níž namítl, že vazební důvod ve smyslu § 67 písm. a) tr. ř. u něho není dán, a navrhl, aby Vrchní soud zrušil napadené usnesení, a aby ho propustil z vazby na svobodu.

Vrchní soud přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost výroku napadeného usnesení i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

Obviněný J. S. byl vzat do vazby z důvodu uvedeného v § 67 písm. a) tr. ř. usnesením Krajského soudu v Plzni z 26. 1. 1993 sp. zn. 1 Nt 524/93, tedy bezprostředně po zahájení trestního stíhání a po vznesení obvinění, k němuž došlo 25.1.1993. Obvinění bylo vzneseno pro pokus trestného činu loupeže a vraždy podle § 8 odst. 1, § 234 odst. 2 tr. zák., a vazební důvod podle § 67 písm. a) tr. ř. byl v této spojitosti dovozován z výše hrozícího trestu.

V nynějším stádiu trestního stíhání, kdy již byla krajským prokurátorem v Plzni podána obžaloba, však je na místě konstatovat, že přípravné řízení přineslo výsledky, které neukazují na reálnost obavy, že obviněný uprchne nebo se bude skrývat, aby se tak trestnímu stíhání nebo trestu vyhnul. Tuto obavu nelze dovozovat nyní již jen ze skutečnosti, že na obviněného byla podána obžaloba pro trestné činy loupeže podle § 234 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák., porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák. a neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 odst. 1 tr. zák., za které obviněnému hrozí uložení trestu odnětí svobody v rozpětí od 5 do 12 roků. Z výše samotné sazby, která je na uvedené trestné činy stanovena, nelze bez dalšího vyvozovat vazební důvod podle § 67 písm. a) tr. ř. Přitom Krajský soud v napadeném usnesení žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by vyplývala obava naznačená v § 67 písm. a) tr. ř., ani neuvedl a omezil se jen na to, že odkázal na výši hrozícího trestu.

Z důkazů, které byly opatřeny v přípravném řízení, naopak vyplývají skutečnosti, které pro obavu uvedenou v § 67 písm. a) tr. ř., nesvědčí. Obviněný se měl jednat, pro které je stíhán, dopustit v Domažlicích. Zaměstnán je rovněž v Domažlicích. Jeho trvalé bydliště je v obci Holýšov, okr. Domažlice. Ze zpráv zaměstnavatele obviněného a městského úřadu v místě jeho bydliště je zřejmé, že obviněný se zdržuje v místě bydliště, řádně dochází do zaměstnání, nepohybuje se po různých jiných místech, nevzdaluje se z místa bydliště či z místa zaměstnání apod. Z toho je patrné, že obviněný je na místo svého bydliště a místo svého zaměstnání ve skutečnosti vázán takovým způsobem, že není reálná obava z útěku či skrývání, jak ji má na mysli ustanovení § 67 písm. a) tr. ř. Tento vazební důvod tedy ve skutečnosti odpadá.

Nelze ovšem pominout, že výsledky přípravného řízení ukazují na okruh závažných skutečností, z nichž plyne obava, že při pobytu na svobodě obviněný bude pokračovat v trestné činnosti, jak to předvídá ustanovení § 67 písm. c) tr. ř.

Oproti stavu, kdy byl obviněný na počátku přípravného řízení vzat do vazby, se ukázalo, že obviněný se trestné činnosti dopustil ve větším rozsahu, než v jakém původně bylo vzneseno obvinění. Zejména vyvstaly důvody k tomu, aby obviněný byl stíhán pro dokonání trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák. a pro další trestné činy, vzhledem k nimž do popředí vystupuje majetkový charakter stíhané trestné činnosti a zjištěnost pohnutek, které se při jejím páčání uplatnily. V souvislosti s tím je významné zjištění, vyplývající z opisu rejstříku trestů, že totiž obviněný byl pro majetkovou trestnou činnost posuzovanou jako trestný čin krádeže (§ 247 tr. zák.) a jako porušování domovní svobody (§ 238 tr. zák.) odsouzen již dvakrát, a to v letech 1991 a 1992 ve věcech vedených u Okresního soudu v Domažlicích pod sp. zn. 1 T 16/91 a 1 T 8/92. Trestné

činnosti, pro kterou je nyní stíhán, se měl dopustit 24.1. 1993 za okolností, kdy byl krátce předtím (10. 9.1992) propuštěn z výkonu předchozího trestu odnětí svobody uloženého ve věci Okresního soudu v Domažlicích sp. zn.1 T 8/92 a kdy mu běžela zkušební doba, stanovená do 16. 1. 1994 při podmíněném odsouzení ve věci téhož Okresního soudu sp. zn.1 T 16/91. K tomu přistupuje zjištění vyplývající ze zprávy městského úřadu z místa bydliště obviněného, podle níž obviněný byl již třikrát postižen pokutou pro přestupky proti majetku podle § 50 zák. č. 200/1990 Sb.

Nynější trestná činnost obviněného spočívá podle obžaloby v tom, že obviněný neoprávněně vnikl do bytu jiného občana, fyzicky jej napadl tak, že mu způsobil těžké zranění, odcizil k jeho škodě věci v hodnotě 22 982 Kč, a nakonec z místa odjel motorovým vozidlem poškozeného, jehož se zmocnil.

Charakter této trestné činnosti, výrazná míra odhodlanosti a rozhodnosti, s níž ji obviněný podle obžaloby spáchal, ve spojení s hlubším sklonem obviněného k útokům proti cizímu majetku, svědčí o tom, že pokud by byl obviněný propuštěn na svobodu, reálně z jeho strany hrozí pokračování v trestné činnosti. Se zřetelem k výsledkům přípravného řízení, které opodstatňují tyto závěry, tedy u obviněného vyvstal vazební důvod uvedený v § 67 písm. c) tr. ř.

Vrchní soud proto zrušil napadené usnesení a sám ve věci rozhodl tak, že zamítl žádost obviněného J. S. o propuštění z vazby, přičemž ho ponechal ve vazbě z důvodu uvedeného v § 67 písm. c) tr. ř.

Toto rozhodnutí Vrchního soudu, které bylo učiněno z podnětu stížnosti obviněného, neznamena změnu napadeného usnesení v neprospěch obviněného a není proto porušením tzv. zákazu reformace in peius ve smyslu § 150 odst. 1 tr. ř. Uvedená změna vazebního důvodu především neznamena rozšíření důvodů vazby. Neznamena žádné zhoršení v postavení obviněného, pokud jde o možnosti nahradit vazbu některým z opatření uvedených v § 73 tr. ř., § 73a tr. ř. (obviněný není stíhán pro žádný z trestných činů uvedených v tomto ustanovení, takže není vyloučeno při existenci důvodu vazby uvedeného v § 67 písm. c) tr. ř. přijetí peněžitě záruky). Nedoťká se nijak postavení obviněného ani z hlediska předpisů upravujících výkon vazby (řád výkonu vazby).

V zájmu úplnosti považuje Vrchní soud za nutné dodat, že napadené usnesení bylo vydáno v řízení, v němž bylo postupováno podle trestního řádu a v němž nedošlo k žádným podstatným vadám.